

[Aksel Larsen.]

godt for Fremtiden, hvis den nuværende Regeringskonstellation faar Lov at bestaa. Vi arbejder jo i et andet Udvalg med Bøngangsskatten, og dér er Meningerne delt om, hvorvidt man skal tage det hele ind i Kontanter nu, eller hjælpe sig igennem med Statslaan, der skal forrentes og afdrages over et længere Aaremaal. Hvis den Opfattelse, der gaar ud paa, at man skal klare sig ved Hjælp af Laan, sejrer, maa man jo gaa ud fra, at der saa vil blive forsøgt Dækning for Statens fremtidige Udgifter ved Love af samme Art som denne, altsaa fortrinsvis gennem indirekte Beskatningslove, og det er en Grund mere til at modsætte sig, at Staten gaar Laanevejen for at klare Problemet med de ledige Penge og Statens Gæld.

Jeg har ikke andre Bemærkninger at gøre end disse. Jeg har hermed klargjort vort Partis Stilling til det stillede Forslag.

Johs. Christiansen: Jeg vil gerne sige til Indledning, at det ikke er med megen Glæde, jeg er gaaet med til at forhøje Afgiften paa Biografforestillinger fra 40 til 60 pCt. Principielt maa jeg fastholde den Betragtning, at Filmen i Dag er en Kunststart, der i sine bedste og reneste Udtryk fuldt ud ligger paa Højde med Scenens, ofte endda betydeligt over. Det virkelig rationelle vilde derfor efter min Mening være enten at opheve al Afgift paa begge Kunstarter, hvad der maaske vilde være det rigtigste, eller at Afgiften dog gjordes lige høj.

Jeg tror, man kan sige, at det forholder sig med Kunsten som med Plantelivet: jo finere og mere forædlet en Kunststart udvikler sig til at blive, desto større Krav har den paa Omhu. Modsetningsvis stiller det sig med den daarlige Kunst som med Ukrudt: den trives og breder sig paa Trods af de ublige Kaar, man bereder den. Underkastes Kunsten f. Eks. høje Statsafgifter, saa kan man regne med, at det som Regel vil gaa saadan, at den virkelig lødige Kunst trænges i Baggrunden af den lette og underlødige.

Med Hensyn til specielt Filmen, hvis Forhold vi jo beskæftiger os med her, kan man nogenlunde sikkert gaa ud fra, at man med den meget høje Afgift, der nu foreslaas, næppe vil faa ret mange kunstneriske og kulturelle Topklasseforestillinger at se, ganske simpelt fordi det er Film af den lettere Skole, der giver den største Kasse, og da ogsaa Filmsproduktion og Biografteater-næring i Almindelighed er en Forretning, et Erhverv som saa mange andre, saa tvinges vedkommende, om ikke af anden Grund saa af Hensyn til Rentabiliteten, til at foretrække

den lettere, for ikke at sige helt underlødige Film fremfor den gode og lødige. Herved hindres paa væsentlig Maade Filmskunsten i at blive den Kulturfaktor af høj Betydning, som den i vore Dage ellers vilde have alle Betingelser for at kunne blive. Just derfor er det, at jeg ganske uden Glæde ser mig nødsaget til at anbefale det her foreliggende Forslag om at gøre den i Forvejen høje Biografafgift yderligere 50 pCt. højere.

Saa kunde man jo gaa imod, vil man sige fra anden Side, og det vil ikke mindst den ærede sidste Taler (Aksel Larsen) sige. Med andre Ord, man kunde have valgt den ulige lettere Holdning, som netop Kommunerne og Socialdemokraterne indtager. Der er imidlertid efter min Mening et vigtigt Hensyn at tage i dette som i saa mange andre skattepolitiske Anliggender. Det er Hensynet til Landets finansielle Situation. Naar Forholdet er det, at vi her paa Rigsdagen gennemfører den ene kostbare Lov efter den anden, saa byder simpel Ansvarsfølelse, i hvert Fald efter min Opfattelse, Rigsdagens Medlemmer uden Partiskel at være medvirkende til, at de nødvendige Midler stilles til Finansministerens Raadighed.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at det forbløffede mig i nogen Grad at høre den finanspolitiske Filosofi, som det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for. Det ærede Medlems Meningsfæller har ved en Lovgivning, vi lige har gjort færdig her i Rigsdagen, stillet et Merkrav til Staten paa $\frac{1}{4}$ Milliard Kr. uden at gøre sig den ringeste Ulejlighed med at anvise, hvor de Penge skulde komme fra, og endnu har jeg ikke set noget som helst Forslag eller blot Antydningen af et Forslag fra det ærede Medlem eller hans Parti om, hvor Dækningen for de store Udgifter, som Rigsdagen allerede har bevilget, skal komme fra. Det er en alt for letkøbt Finanspolitik, hvis jeg maa bruge det Ord derom, som det ærede Medlem og andre fra den Side tillader sig at føre i denne Rigsdag.

Jeg har allerede nævnt, at vi lige har gennemført en overordentlig stor Forbedring af Alders- og Invalidereyndernes Kaar. Ogsaa forskellige andre sociale og humanitære Lovforbedringer er gennemført i denne Samling. Det har mit Parti været glad ved, og vi har efter Evne ydet vort Bidrag til, at denne Lovgivning kunde blive saa god og forsvarlig til alle Sider som muligt, men saa kan jeg for min Del heller ikke se det forsvarlige i at melde Hus' forbi den Dag, da Midlerne dertil skal søges tilvejebragt, og